

Stjørdal kommune

Trygg før 3 i praksis

3. desember 2021

– om et mer inkluderende utviklingsmiljø i Stjørdal

– et godt valg for framtida

«Gjengen min...»

– et godt valg for framtida

- Heidi Larsen Winge
- Pedagogisk leder
- Sandeskogan barnehage, Stjørdal kommune

Innhold:

- Foreldresamarbeid - ønske om god kvalitet
- God og trygg tilvenning - ansattes sensitivitet og språkstøtte
- Class-veiledning - refleksjon

Foreldresamarbeid – ønske om god kvalitet

– et godt samarbeid

En god og trygg tilvenning – ansattes sensitivitet

Forts. En god og trygg tilvenning – ansattes sensitivitet

Class-veiledning og refleksjon

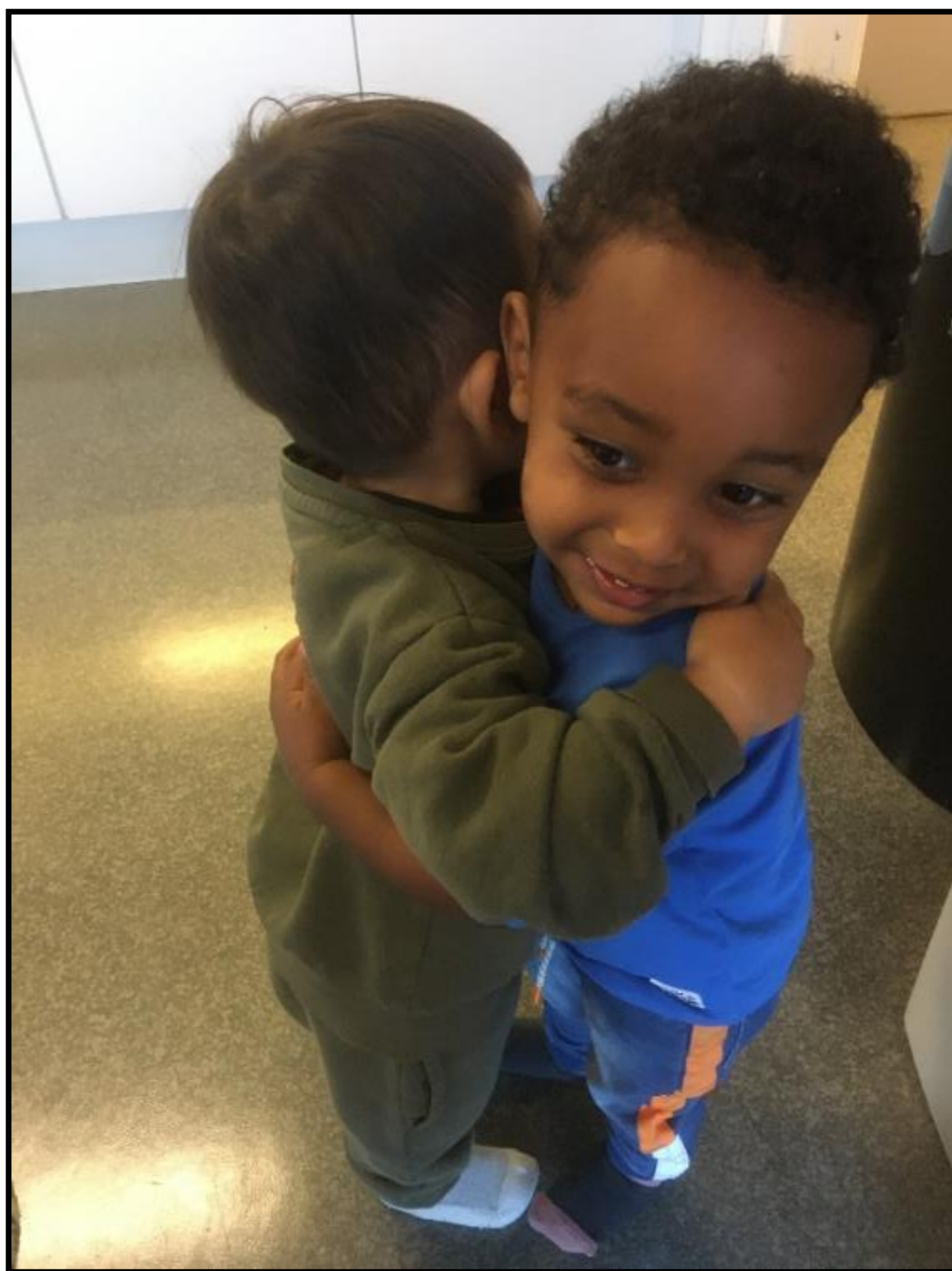

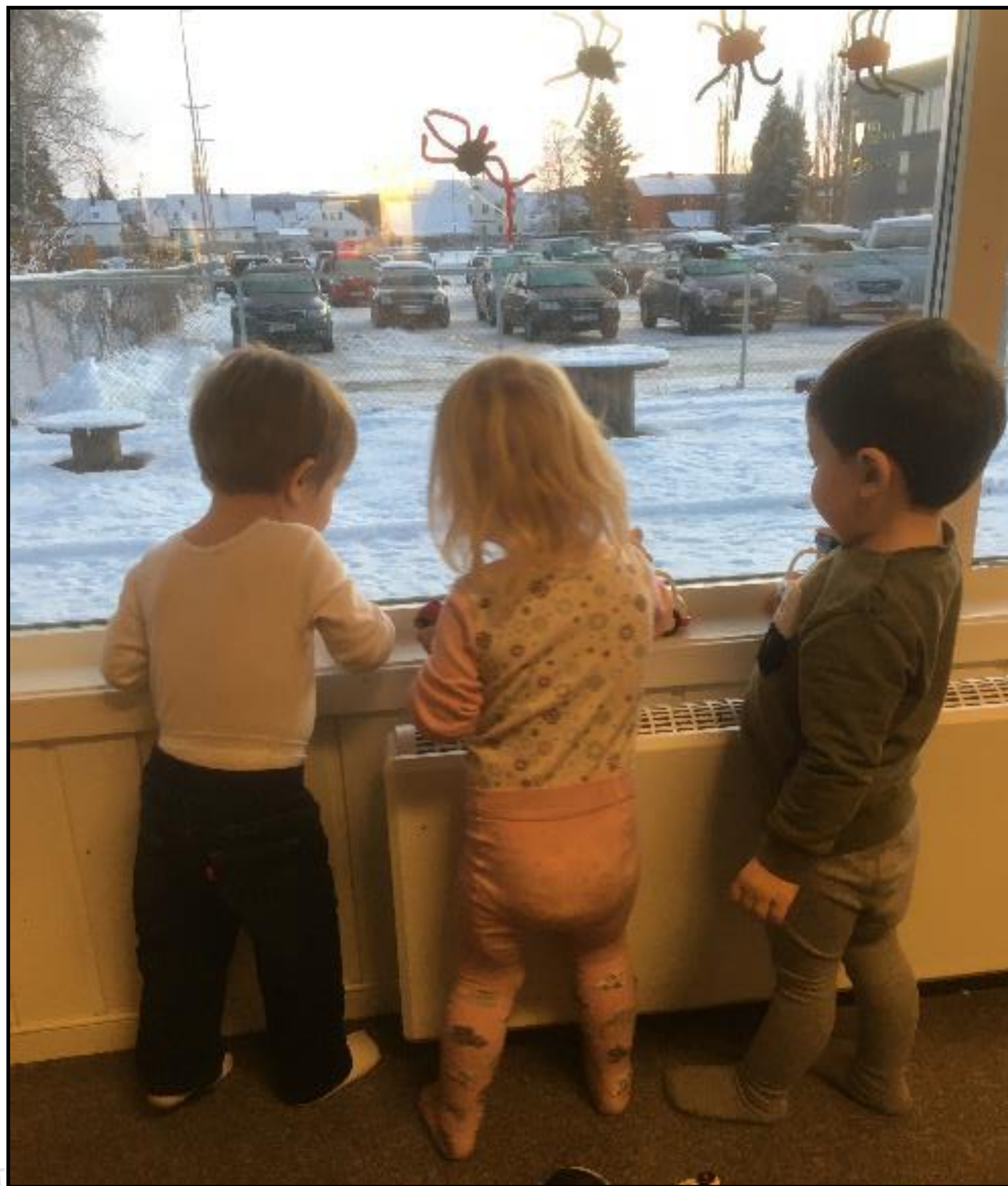
En praksisfortelling «Ansattes sensitivitet»

- Nj.0,9 har vært ca. to uker på avdelingen hvor foreldre har vært tilstede. Foreldre har etter hvert tatt avskjed, og hun har hatt korte dager. Etter en uke begynner hun å reagere da foreldrene sier ha-de. Hun gråter når de går. Hun er noe utrygg, spesielt i situasjoner hvor foreldre drar og når det kommer ukjente voksne inn på avdelingen.
- Denne morgenen er hun lei seg da mor drar. Jeg holder henne i armene og gynger litt for å roe henne. Jeg sier: « Mamma kommer etterpå», og prøver meg på en sang som hun liker. Hun får smokken som en trøst, og klarer til slutt å roe seg. Hun slutter å gråte. De andre barna går i garderoben for å kle på seg. Nj. får være på avdelingen sammen med meg uten andre barn. Hun spiser litt, og hun får leke litt på gulvet sammen med meg. Her ser jeg at hun klarer å fokusere mer på meg og seg selv. Jeg lager lyder som: «Bæ, bæ bææ» og hun smiler og begynner å herme etter lydene. Hun begynner å bevege seg mer på gulvet. Hun kan ikke gå, men prøver å kripe litt i nærheten av meg.
- Etter hvert går vi ut i garderoben for å kle på oss for å gå ut en liten tur. Hun ser noe undrende rundt seg, men smiler og virker tilfreds. Vi er nå begge klare for å gå ut, da en ansatt på avdelingen gir meg en beskjed at det er en viktig samtale jeg må ta. Den voksne som hun ikke kjenner så godt må ta over og ta henne med ut. Hun blir lei seg, og den ansatte prøver så godt hun kan å trøste. Hun klarer ikke finne ut hva som kan være greit for henne. Den litt ukjente voksen tar henne etter hvert med inn før de andre barna går inn. Hun spiser ikke særlig mye når den voksne gir henne mat. Hun er lei seg. Gråter litt. Hun får ny bleie og hun gråter litt når hun skal legge seg. Hun viser tydelig at hun ikke synes dette er greit....

Motorikk – musikk, dans og glede

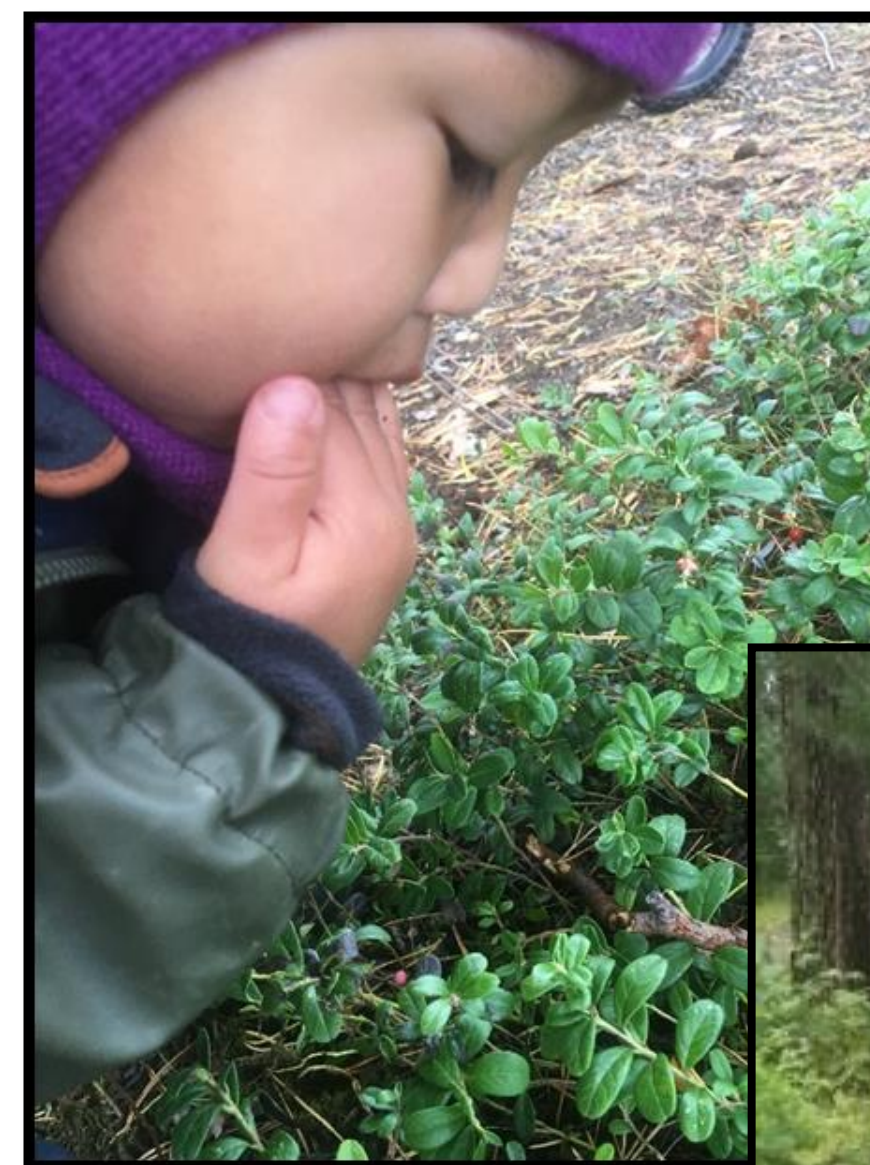
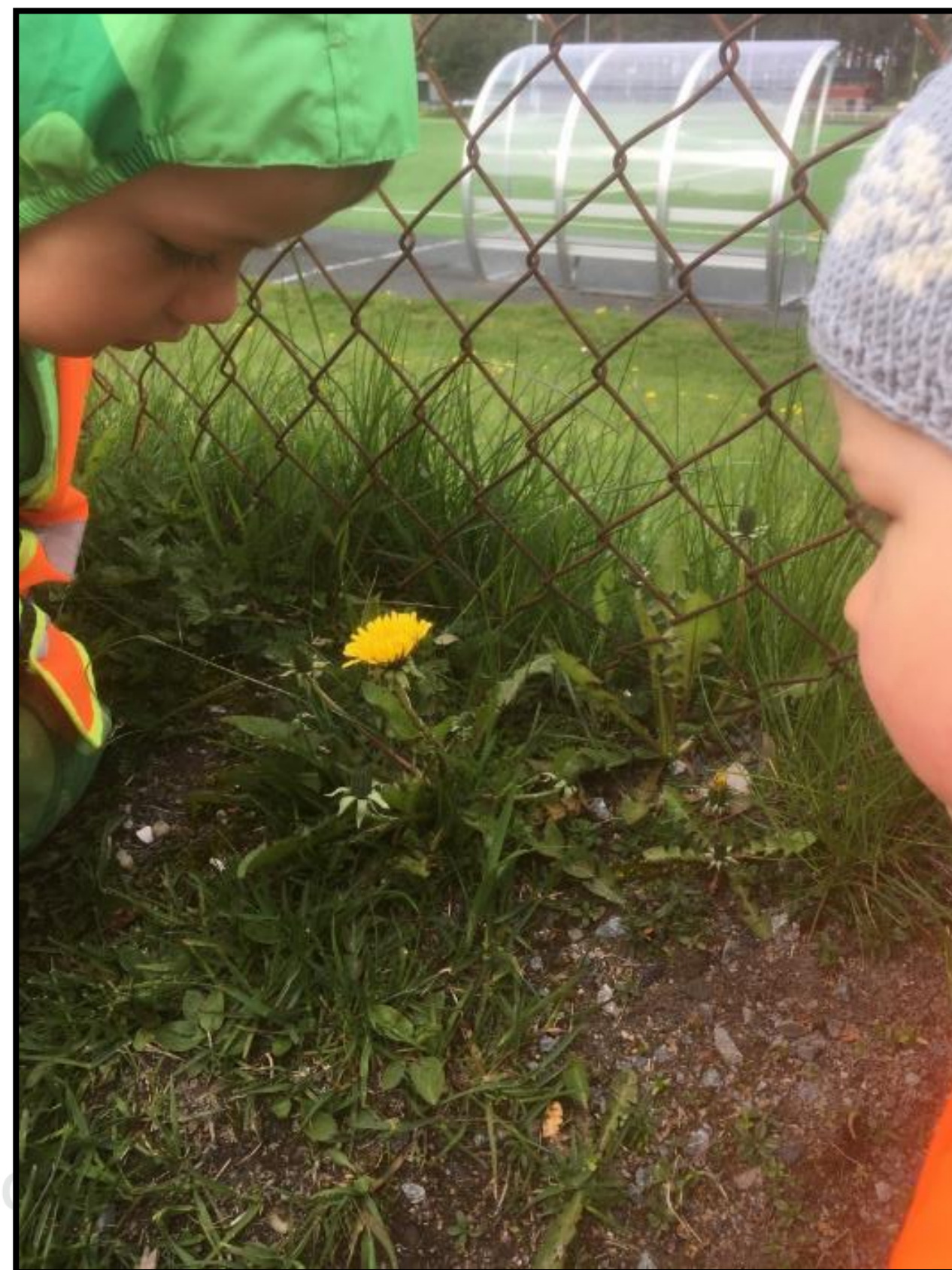

De største barna er
rollemodell for de
minste...

Språkstøtte – (ta barnets perspektiv)

En praksisfortelling «Språkstøtte»

«Lek, undring og oppdagelser i skogen»

Det er på formiddagen og tid for å gå ut. Barna, som er 1,5 og 2 år, har gitt uttrykk for at de vil gå på «Haugen» (en skog rett ved utelekeplassen) for å se om vi kan finne mark. Spesielt en av guttene, Ludvig 1,5 år, husker marken som vi fant i skogen dagen før.

Barna løper bort til en rot og setter seg for grave med en pinne for å se om de kan finne marken. Jeg kommer bort og spør: «Hva er det dere leter etter?» «Mark», sier Honni på 2 år. Ludvig på 1,5 år nikker med hodet sitt og gjør mark-tegn med pekefingeren og sier «ma-ma». «Oyy! Ser dere etter marken!» sier jeg. Ludvig nikker flere ganger og smiler. Han er spent i blikket med sine runde, åpne øyne. Jeg setter meg ved siden av dem og bøyer meg ned mot der de graver for å se bedre. «Hvor er marken?» sier jeg. «Der!» sier Honni. «Ja, se!» der er det en mark! (jeg viser tegnet for mark) Den bor der nede i jorda og den er veldig glad i å spise gamle blader som har falt ned fra trærne», sier jeg. Jeg spør dem om noen av dem har lyst til å ta opp marken, slik at vi kan kjenne på den. De rynker litt på øyenbrynene og ser litt skeptisk ut. Ingen har særlig lyst til det. «Nå tar jeg opp marken og holder den i handa mi, så kan dere få kjenne på den», sier jeg. Barna ser nysgjerrig på marken som spreller i handa mi. Ludvig kommer enda litt nærmere og studerer marken som ligger der. «Vil du kjenne på marken, Ludvig?» sier jeg. Han tar handa rolig opp og kjenner forsiktig på marken med pekefingeren. «Ja, nå kjenner du på marken, Ludvig. Kanskje den var litt kald å ta på? Også spreller den litt», sier jeg. Ludvig ser opp på meg med store øyne og sier: «Ma-ma» «Ja, det er marken, og du kjente litt på den», sier jeg og smiler tilbake til Ludvig.

Oppsummering

Stjørdal kommune

Trygg før 3 –
en bedre barnehagekvalitet

Trygg og god tilvenning –
sensitive ansatte

Foreldresamarbeid

Fortsetter arbeidet
med Class

– et godt valg for framtida